

For en enkelt varegruppe — vin — gør særlige problemer sig gældende. Vin er hidtil i meget vidt omfang blevet hjemtaget på kreditoplæg. Med henblik på modning henligger vinen på kreditoplagene i væsentlig længere tid end andre kreditoplagsvarer. Under hensyn hertil foreslås det i § 92, stk. 2, at afregningen af vintolden ligesom vinafgiften knyttes til banderoleordningen, jfr. § 27 i lov om afgift af vin og øl og om afgift på omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder o. lign.

Indførelsen af den foreslåede kreditordning vil ikke påvirke toldindtægterne på længere sigt, men i det første finansår efter ordningens gennemførelse vil toldindtægterne blive ca. 70 mill. kr. mindre, end de ville være blevet efter de hidtil gældende afregningsregler for tolden.

II. Afgiftskredit.

Ved afregning af afgifter af den indenlandske vareomsætning ydes der i almindelighed en vis henstand.

Følgende begreber anvendes ved fastsættelse af kreditter i afgiftslovgivningen:

Afgiftsperioden er den periode, som virksomhedernes opgørelse af afgiftstilsvaret omfatter. Afgiftsperioden er for de fleste punktafgifter kalendermåneden, medens den efter merværdiafgiftsloven i almindelighed er kvartalet.

Angivelsesfristen er den frist, inden for hvilken angivelsen skal være afleveret til toldvæsenet. Angivelsesfristen er for punktafgifterne overvejende fastsat til den 8. i den måned, der følger efter afgiftsperiodens udløb. Efter merværdiafgiftsloven er fristen fastsat til den 20. i den anden måned efter kvartalets udløb, således at angivelsesfristen og betalingsfristen falder sammen.

Betalingsfristen er tiden fra afgiftsperiodens udløb, til afgiftsbeløbet skal være indbetalt til toldvæsenet. Betalingsfristen er i almindelighed fastsat til en måned. For nogle afgifter er den normale betalingsfrist dog forlænget med op til 2 måneder mod sikkerhed.

Fra et rent fiskalt synspunkt vil det være ønskeligt, at betalingen indgår straks efter, at opgørelsen (angivelsen) er foretaget, og at der ikke gives længere respit, end hvad der rent teknisk må anses for nødvendigt.

De afgiftspligtige virksomheders betalingsfrist har for virksomhederne i realiteten samme virkning som et afdragsfrit lån. Hvis de afgiftspligtige virksomheder udelukkende sælger mod kontant betaling, vil dette „lån“ fuldt ud komme de afgiftspligtige virksomheder til gode. De vil da i løbet af den første betalingsfrist efter afgiftens indførelse

(respektive virksomhedens etablering) have fået rådighed over et afgiftsbeløb, der vil kunne anvendes f. eks. til investeringsformål, som først skal afregnes til statskassen ved virksomhedens ophør eller ved afgiftens ophævelse. Afgiftsperioden spiller ikke den samme rolle i denne henseende. Skulle afgiften være betalt straks ved afgiftsperiodens slutning, vil virksomhederne ikke have mulighed for at disponere over afgiftsbeløb til mere langfristede formål.

Når betalingsfristen udløber, er det nødvendigt for virksomhederne at have et beløb disponibelt som kassebeholdning, bankbeholdning m. v. svarende til afgiften af den i afgiftsperioden stedfundne omsætning. Af de i afgiftsperioden opsamlede beløb kan virksomhederne eventuelt opnå en vis forrentning, f. eks. ved midlertidig nedbringelse af en kassekredit.

For punktafgiftspligtige varer, der indføres fra udlandet, vil afgiften i de fleste tilfælde ikke blive opkrævet ved indførelsen, men varerne vil blive tilskrevet en afgiftspligtig (registreret) virksomheds afgiftsregnskab, således at afregning sker på grundlag af varernes udlevering fra denne virksomhed. I disse tilfælde får indførelsen af en kredit for indførselsafgifter således ikke nogen betydning.

For visse afgifter skal afgiften principielt betales ved indførelsen. Det gælder bl. a. afgift af benzin, råstofafgift og dækningsafgift (chokoladeafgiftslovens kapitel II og III) og ølafgift. For så vidt angår dækningsafgiften og ølafgiften skal betaling af afgiften altid finde sted ved indførelsen, medens der for så vidt angår benzinafgift og råstofafgift kan opnås henstand med betalingen, mod at varerne tilføres et kreditlager svarende til kreditoplaget for told.

For nogle punktafgifter kan erhvervsmæssig indførsel af varer i visse tilfælde foretages af ikke-registrerede virksomheder, således at afgiften betales ved indførelsen. F. eks. afgiftsberigtiges kakao-pulver ved indførelsen, når det indføres af en virksomhed, der fremstiller varer, som ikke er afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven (kiks m. v.). Efter den nye chokoladeafgiftslov, der trådte i kraft den 1. februar 1969, er det i øvrigt frivilligt, om en virksomhed, der importerer chokoladevarer med henblik på videresalg, vil lade sig registrere og indføre varerne afgiftsfrit, eller om den vil betale afgiften ved indførelsen.

A. Punktafgifter.

I bilag 6 i toldkommissionens betænkning er der givet en kortfattet fremstilling af reglerne vedrørende afregning af de forskellige punktafgifter, som gælder her i landet. Der er tillige peget på nogle af